

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/251/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416205151
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6416205151.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej, sudkyne JUDr. Jany Haluškovovej a sudcu JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou, so sídlom AK v Malinove, Slnecná 765/3, IČO: 42 174 902, adresa na doručovanie: J. XX, L., proti žalovanému Y. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. Y., C.. F. X., XXX XX, o zaplatenie XXX,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 24C/28/2016-59 zo dňa 24.04.2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, ktoré mu je žalobca povinný zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení ich výšky.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu XXX,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy XXX,- Eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia, a to v splátkach vo výške XX,- Eur mesačne, splatných vždy najneskôr do XX. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc prvou splátkou, splatnou v prvom kalendárnom mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, až do úplného zaplatenia pod stratou výhody splátok v prípade omeškania so zaplatením čo i len jednej splátky alebo jej časti (prvý výrok), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (druhý výrok) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške X,XX% (tretí výrok).

1.1 Z jeho dôvodov vyplýva, že vychádzal z ustanovení § 420 a § 438 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a § 20 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestného zákona; konštatoval skutkový stav, že dňa XX.XX.XXXX G. F. ako dlžník uzatvoril so žalobcom ako veriteľom zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi finančné prostriedky vo výške XXX,- Eur, ktoré sa dlžník zaviazal zaplatiť veriteľovi navýšené o príslušný poplatok v sume XXX,- Eur, teda celkom sa zaviazal dlžník zaplatiť sumu XXX,- Eur jednou splátkou do XX.XX.XXXX. G. F. ako dlžník a žalovaný Y. R. spoločným konaním vylákali od žalobcu úver, uviedli ho do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobili mu malú škodu; žalovaný za províziu po vzájomnej dohode vystavil dňa XX.XX.XXXX nepravdivé potvrdenie o príjme G. F., hoci tento u neho nepracoval a následne G. F. dňa XX.XX.XXXX uzatvoril so žalobcom zmluvu o úvere, pričom do žiadosti o poskytnutie úveru uviedol nepravdivé údaje o výške svojich skutočných príjmov. Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 1T/138/2014-507 zo dňa 04.12.2014, právoplatným a vykonateľným dňa 04.12.2014, uznal okresný súd žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa §20 k §222 ods. 1 Trestného zákona a podľa §288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal žalobcu ako poškodeného

so svojím nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. V danom prípade teda bola škoda spôsobená viacerými škodcami.

1.2 Občianske právo vychádza z princípu solidárnej zodpovednosti viacerých škodcov za škodu. Viacerí škodcovia sú zviazaní spoločne a nerozdielne, čo znamená, že poškodený si môže uplatniť náhradu celej škody od ktoréhokoľvek zo škodcov bez ohľadu na mieru jeho účasti na protiprávnom konaní, na základe ktorého mu vznikla škoda. Každý zo škodcov je voči poškodenému povinný plniť náhradu škody v plnom rozsahu a nemá možnosť odmietnuť plnenie s poukazom na ostatných škodcov. Ten, kto zodpovedá za škodu spoločne a nerozdielne s inými, vysporiada sa s nimi podľa účasti na spôsobe vzniknutej škody.

1.3 Žalovaný pri uzatváraní zmluvy o úvere spáchal úmyselný trestný čin. O jeho vine a treste bolo právoplatne rozhodnuté príslušným súdom. Zodpovedá preto za škodu, ktorá tým žalobcovi vznikla. Keďže sa takéhoto konania dopustil úmyselne, právo žalobcu na náhradu škody sa v danom prípade premlčuje za XX rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. Žalobca si svoj nárok na náhradu škody uplatnil v trestnom konaní (v adhéznom konaní), ktoré právoplatne skončilo dňa 04.12.2014, preto nárok žalobcu na náhradu škody nie je premlčaný ani v objektívnej, ani v subjektívnej premlčacej dobe.

1.4 Z obsahu úverovej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a G. F. ako dlžníkom vyplýva, že žalobca konal v rámci predmetu svojho podnikania a dlžník uzavrel uvedenú zmluvu ako fyzická osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ani v rámci predmetu svojho povolania. Ide o tzv. typovú alebo formulárovú zmluvu, vyhotovenú pre širší neurčený okruh spotrebiteľov, s minimálnou možnosťou spotrebiteľa zasiahnuť do obsahu zmluvy alebo obchodných podmienok. Súd po preskúmaní zmluvy a jej predmetu a postavenia účastníkov zmluvy dospel k záveru, že ich právny vzťah je potrebné považovať za spotrebiteľský a zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX za zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z.. Túto zmluvu podrobil kontrole z hľadiska princípov absolútnej neplatnosti právnych úkonov. Dojednanie povinnosti dlžníka ako spotrebiteľa zaplatiť žalovanému ako veriteľovi administratívny poplatok vo výške XXX,XX Eur, t.j. XX,XX% istiny úveru, ktoré je dojednaním, spôsobujúcim značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je vzhľadom na jeho neprimeranú výšku v rozpore s dobrými mravmi a z tohto dôvodu je v zmysle §39 Občianskeho zákonníka ustanovením neplatným. Rovnako aj dojednanie úrokov vo výške XX,XX% ročne, t.j. vo výške niekoľko násobne vyššej ako priemerná úroková miera zo spotrebiteľských úverov bánk, poskytnutých v roku XXXX, ktorá predstavovala X,XX % a pre spotrebiteľské úvery so začiatčnou fixáciou úrokovej sadzby do X roka X,XX%, je v rozpore s dobrými mravmi, a teda v zmysle § 39 OZ neplatné. Úrok je jedným z definičných znakov zmluvy o úvere; ak zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva v časti odplaty a úrokov, je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahovať na celú zmluvu a v takomto prípade je neplatnou zmluva o spotrebiteľskom úvere ako celok. Navyše dohodnutá odplata, vyjadrená prostredníctvom RPMN vo výške XX,XX%, podstatne prevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, keďže RPMN v obdobných novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi v zmysle údajov zverejnených Národnou bankou Slovenska v prvom štvrtroku XXXX činila pre spotrebiteľské úvery so zabezpečením so splatnosťou od X do XX mesiacov XX,XX% a pre ostatné spotrebiteľské úvery so splatnosťou od X do XX mesiacov XX,XX%. Z uvedeného dôvodu je dohodnutá výška odplaty pre rozpor s §53 ods. 6 Občianskeho zákonníka neplatná. Preto žalovaný mohol v súvislosti so spáchaním prečinu úverového podvodu spolupáchatelstvom spôsobiť žalobcovi škodu len do výšky istiny poskytnutého úveru zo strany žalobcu, t.j. vo výške XXX,- Eur.

1.5 Súd mal preukázané všetky zákonom stanovené predpoklady zodpovednosti za škodu (protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a úmyselné zavinenie žalovaného), uložil sú žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu XXX,- Eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Vyhovel žiadosti žalovaného vzhľadom na jeho nepriaznivé sociálne pomery a umožnil mu dlžnú sumu splatiť žalobcovi v splátkach po XX,- Eur mesačne do XX. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného zaplatenia dlhu pod stratou výhody splátok v prípade omeškania so zaplatením čo i len jednej z nich.

1.6 Žalobcovi priznal v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. aj úroky z omeškania vo výške X% ročne zo sumy XXX,- Eur odo dňa XX.XX.XXXX, t.j. odo dňa, kedy sa dlh zo zmluvy o úvere stal splatným.

1.7 O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj „C.s.p.“) v spojení s § 255 ods. 1, 2 C.s.p.. Žalobca mal úspech vo výške XX,XX%, keď zo sumy XXX,- Eur mu súd priznal XXX,- Eur s príslušenstvom. Jeho neúspech predstavuje XX,XX%. Žalobca teda vo veci dosiahol celkový úspech len vo výške X,XX%

(XX,XX% - XX,XX%) a v takomto rozsahu mu súd priznal nárok na náhradu trov konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, a to samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že v konaní došlo k vadám, uvedeným v §365 ods. 1 písm. b), d, e), f), g), h) C.s.p..

2.1 Poukázal na to, že úverová zmluva bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka a aplikácia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa nie je možná, pretože právne vzťahy medzi žalobcom a žalovaným s prihliadnutím na charakter zmluvy nespadá pod spotrebiteľskú právnu úpravu, zakotvenú v ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Dodatočne sa nemožno dovolávať inej kvalifikácie právnej povahy zmluvy, keďže jej uzavretie v uvedenej forme sám svojím konaním žalovaný inicioval a vyvolal. Právnu ochranu spotrebiteľa nie je možné bezvýnimočne aplikovať na všetky prípady, kde spolukontrahentom je fyzická osoba. Uvedeným spôsobom by došlo k absolútnemu vylúčeniu aplikácie § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, t.j. zmluvy o úvere. Poskytovateľ úveru dodržal úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi, či všeobecnej zásady dobrej viery, uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Žalovaný nespĺňa definíciu spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Absencia náležitostí podľa ustanovenia § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch nemôže mať za následok, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Odvolateľ má za to, že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy, preto nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny úrokov a iných poplatkov, resp. akejkoľvek absencii náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu v lehote XX kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy, uvedené právo nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru.

2.2 Okresný súd nebol oprávnený aplikovať odlišné procesné postupy od klasického sporového konania a nevychádzal pritom z hmotnoprávnej úpravy, ktorá dostatočne pokrýva definičné znaky tejto skupiny sporov na účely celého právneho poriadku. V sporovom konaní nie je priestor na aplikáciu princípu ochrany tzv. slabšej strany - spotrebiteľa v zmysle článku 6 C.s.p., a preto postup okresného súdu považuje za nesprávny, pretože ním došlo k porušeniu princípu kontradiktórnosti a rovnosti strán sporového konania v zmysle článku 6 C.s.p.. Žalobca má za to, že v predmetnom konaní nie je vhodné poskytovať zvýšenú ochranu strane sporu žalovanému, ktorý svojím konaním porušil nielen ustanovenia zmluvy, ale aj zásadu dobrých mravov, predpisy Obchodného a Občianskeho zákonníka a dokonca sa dopustil trestného činu, ktorým spôsobil žalobcovi škodu. Opačný postup by mal za následok porušenie princíпов všeobecnej spravodlivosti, na ktorých je postavený Civilný sporový poriadok a výsledkom tohto postupu by nebolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov, zohľadňujúcich stav a poznatky právnej náuky.

2.3 V prejednávanej príhode konanie žalovaného pri uzatváraní úverovej zmluvy malo charakter úmyslu, čo bolo potvrdené aj trestným rozkazom, ktorý uznal žalovaného vinným zo spáchania úmyselného trestného činu úverového podvodu podľa §222 ods. 1 Trestného zákona s tým, že žalobcu ako poškodeného odkázal s nárokom na náhradu škody na civilné konanie. Jedným zo znakov skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu je aj spôsobenie škody. V prípade, ak by uvedený znak nebol naplnený, žalovaný by nebol uznaný za vinného. Škodou sa na účely tohto Trestného zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom. Škodou sa rozumie aj ujma na zisku, na ktorú by poškodený inak vzhľadom na svoje okolnosti a svoje pomery mal nárok alebo, ktorý by mohol odôvodnene dosiahnuť. Z uvedeného vyplýva, že pri trestnom čine úverového podvodu nie je škodou len suma rovnajúca sa výške poskytnutého úveru, ale aj odplata za poskytnutie úveru a ďalšie záväzky, ktoré vznikli v dôsledku omeškania dlžníka, ktoré žalobca ako poškodený vzhľadom na okolnosti (dojednaný úrok, zákonný úrok z omeškania, zmluvná pokuta) mal nárok alebo ktoré mohol odôvodnene dosiahnuť. Žalovaný nezaplatil žalobcovi ani jedinú splátku a žalobca si uplatnil svoj nárok na náhradu škody (jeho výšku) v súlade s vyššie uvedenými právnymi predpismi, zmluvou a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Žalobca v trestnom konaní, ako aj v civilnom konaní dostatočne preukázal, že v prípade, ak by žalobcu žalovaný neuviedol do omylu v otázke splnenia úverových podmienok, nedošlo by k uzavretiu zmluvy, a teda ani k poskytnutiu úveru a ani k vzniku škody v majetkovej sfére žalobcu. Peňažné prostriedky, ktoré žalobca poskytol žalovanému na základe zmluvy o úvere, by žalobca ako poškodený vzhľadom na okolnosti a svoje pomery mohol poskytnúť inému subjektu (klientovi), ktorý by svoje záväzky plnil riadne a včas,

t.j. žalobca mohol dôvodne dosiahnuť zisk. Vzhľadom na uvedené žalobca považoval odôvodnenie rozsudku v odseku 10 a nasl. za zmätočné a nepreskúmateľné.

2.4 Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Žaloba v prejednávanej veci bola podaná pred 30.06.2016, kedy platil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilným sporovým poriadkom. Tento nadobudol účinnosť 01.07.2016. Okresný súd rozhodol dňa 24.04.2017, t.j. za účinnosti Civilného sporového poriadku, ktorý v § 470 ods. 1 ustanovuje, že tento zákon platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný (§ 34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom v § 380 ods. 1, 2 C.s.p., bez nariadenia pojednávania v zmysle §385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vo výroku vecne správny potvrdil.

6. V zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu vo veci nie je dôvodné. Krajský súd sa v podstate stotožnil so skutkovými a sčasti aj právnymi závermi súdu prvej inštancie. Rozhodnutie súdu bolo podložené zabezpečenými listinnými dôkazmi a vyjadreniami strán sporu. Hoci rozhodnutie nie je vo všetkých dôvodoch adekvátne zistenému skutkovému stavu, rozsudok je vo výroku správny.

8. Zmyslom zodpovednosti za škodu je, aby bola nahradená ujma vzniknutá následkom porušenia právnej povinnosti alebo v dôsledku inej právom uznanej skutočnosti. Podľa §420 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne (§438 OZ). Definícia škody je ujma, ktorá nastala a prejavuje sa v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi; ak nedochádza k naturálnej reštitúcii, škoda je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. Predpokladmi vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých štyroch predpokladov; pri neexistencii čo i len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná.

9. Sporové konanie je ovládané dispozičnou zásadou, tzn. že súd je viazaný žalobou s predmetom konania, vymedzeným žalobcom; nárok je uplatnený v žalobe vymedzenými rozhodujúcimi skutkovými okolnosťami a žalobným návrhom (petitom), pričom právna kvalifikácia nároku, aj keď je v žalobe uvedená, nie je pre súd záväzná (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 31.07.2003, sp.zn. 25Cdo/1934/2001, publikovaný pod č. 78 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, ročník 2004).

9.1 Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu a posúdil predmet sporu ako nárok zo zodpovednosti za škodu.

10. Žalobca odvolacie námietky opiera predovšetkým o tvrdenie, že s prihliadnutím na charakter zmluvy právne vzťahy medzi žalobcom a žalovaným nespádajú pod spotrebiteľskú právnu úpravu, zakotvenú v ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Takéto tvrdenie je nesprávne. Úverová zmluva, založená v súdnom spise v prejednávanej veci (č. l. 20) je zmluvou, ktorá podlieha prieskumu v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa, hoci vzhľadom na spôsob splátky (jednou splátkou splatený úver) ju nemožno subsumovať pod Zákon o spotrebiteľských úveroch. Okresný súd podrobil úverovú zmluvu prieskumu v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch z.č. 129/2010 Z.z.; v tejto časti je odvolacia námietka žalobcu dôvodná, keď namieta odsek 10 a nasl. odôvodnenia rozsudku. Žalobca však až prvýkrát v odvolaní podrobnejšie rozvádza predmet svojho nároku vo vzťahu ku škode ako úbytku v jeho majetkovej sfére, keď navyše uvádza, že mohol odôvodnene dosiahnuť aj zisk. Z obsahu spisu vyplýva,

že žalobca ani v návrhu a ani vo vyjadrení, ktoré zaslal súdu pred pojednávaním ako ospravedlnenie z pojednávania, na ktorom súd prvej inštancie rozhodol (č.l. 54-55 spisu), neuvádzal, žeby sa domáhal okrem skutočnej škody aj ušlého zisku, ktorý by akokoľvek špecifikoval. Hoci v žalobe navrhol priznať mu sumu vo výške XXX,- Eur, zákonný úrok z omeškania vo výške X% ročne zo sumy XXX,- Eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia, ako aj trovy konania, z tohto (ani ďalších jeho písomných podaní) nevyplýva špecifikácia, ani vo vzťahu ku škode, ktorá mu mala vzniknúť - skutočnej škode, či zisku, ako to tvrdí v odvolaní.

10.1 Ako už odvolací súd uviedol vyššie, okresný súd prejednával vec, pojednával a rozhodol za účinnosti Civilného sporového poriadku, ktorý v § 366 definuje novoty v odvolacom konaní. Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd spolu s predvolaním strany sporu riadne poučil podľa § 160 ods. 1, 2 a § 292 C.s.p.. Poučil strany sporu o prostriedkoch procesného útoku a procesnej obrany (§181 ods. 3, §149, § 150 ods. 1, 2, § 151 ods. 1, 2, § 153 ods. 1, 2, § 154, § 296, § 291 ods. 3 C.s.p.), ako aj ďalšie procesné poučenia, vyžadované novým procesným predpisom. Napriek zákonným poučeniam žalobca bližšie predmet sporu nevyšpecifikoval a v ospravedlnení svojej neúčasti z nariadeného pojednávania žiadal, aby sa súdne konanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti vzhľadom na veľkú pracovnú zaneprázdnenosť (č.l. 55). Krajský súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou, že okresný súd neprimerane chránil spotrebiteľa, a to dokonca v rozpore s procesným predpisom, ako to namieta žalobca v odvolaní. Odvolacie námietky, týkajúce sa ochrany slabšej strany spotrebiteľa, povinnosť použiť výlučne predpisy obchodného práva a nesprávne použitie občianskoprávnej úpravy v ustanoveniach § 52 a nasl. sú nedôvodné.

11. Nosnou časťou odvolania žalobcu bola však výška priznaného nároku okresným súdom ako škody skutočnej. Niet pochyb o tom, že konanie žalovaného bolo úmyselné, čo bolo potvrdené aj rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom (v odvolaní nesprávne uvedené trestným rozkazom), ktorým bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania úverového podvodu a odsúdený k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní XX mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Ako konštatuje odvolací súd vyššie, škoda je ujma, ktorá nastala a prejavuje sa v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi. Skutočnou škodou je ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu.

11.1 V prejednáwanej veci jednoznačne bol preukázaný protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, ako aj zavinenie žalovaného na vzniku škody. Výška škody ako taká však predstavuje sumu XXX,- Eur, ktorú podľa úverovej zmluvy poskytol žalobca dlžníkovi; o XXX,- Eur bol zmenšený majetkový stav poškodeného, a teda reprezentuje majetkovú hodnotu, vynaložitelnú na uvedenie veci do pôvodného stavu. Žalobcom tvrdený možný zisk zostal v rovine jeho tvrdenia, aj to len v odvolacom konaní, na ktoré krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenie § 366 C.s.p. neprihliadol. V prejednáwanej veci ide o návrhové konanie; okresný súd nemal povinnosť ex offio skúmať vznik prípadného ušlého zisku, keď túto skutočnosť v konaní pred okresným súdom napriek zákonným poučeniam žalobca netvrdil ani nepožadoval.

11.2 Keďže žalobca tieto skutočnosti namietal prvýkrát až v odvolaní, keď okresný súd rozhodol v jeho neprospech, jeho tvrdenie krajský súd považoval za účelové a neprihliadal naň.

12. Keďže krajský súd sa nestotožnil s odôvodnením rozhodnutia okresného súdu uvedenom v bode 10 z dôvodov uvedených vyššie, avšak toto pochybenie nepovažoval za natoľko vážne, aby viedlo k zrušeniu tohto rozhodnutia a jeho vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd, nevidiac dôvody na zrušenie, ani na zmenu, rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p., stotožňujúc sa s výrokom a sčasti aj s jeho odôvodnením, potvrdil.

13. Ďalšie odvolacie dôvody žalobca netvrdil, a to ani vo vzťahu k výroku o trovách konania, hoci ho odvolaním formálne napadol. Keďže ide o závislý výrok od výroku vo veci samej, odvolací súd ho podrobil odvolaciemu prieskumu a zistil jeho vecnú správnosť. V spore je pri rozhodovaní o trovách konania rozhodujúci výsledok konania. Z hľadiska výsledku konania v prejednávanom spore bol úspešný žalobca. Okresný súd použil správne zákonné ustanovenie a priznal mu náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu

trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, pričom o výške rozhodne okresný súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia cestou súdneho úradníka.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.). Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).